

HOTĂRÂREA
CONSILIULUI DE ETICĂ ȘI MANAGEMENT UNIVERSITAR
nr. 8 din data de 28.03.2024
privind sesizarea transmisă de [REDACTAT]
înregistrată sub nr. CEMU - 83/13.04.2021

Analizând sesizarea transmisă de [REDACTAT], CEMU a înregistrat și a solicitat următoarele documente care au stat la baza prezentei hotărâri:

1. Sesizarea nr. 83/13.04.2021;
2. Punctul de vedere exprimat de Universitatea „Valahia” din Târgoviște, precum și anexele acestuia, înregistrat la CEMU sub nr. 191/20.08.2021;
3. Toate anexele sesizărilor sau completărilor sus-numite;
4. Sentința Tribunalului Dâmbovița nr. 1.315/29.04.2021, pronunțată în dosarul nr. 1/120/2021;
5. Decizia Curții de Apel Ploiești nr. 2.541/04.11.2021, pronunțată în dosarul nr. 1/120/2021;
6. Adresa Universității „Valahia” din Târgoviște, înregistrată la CEMU sub nr. 28/12.02.2024.

CEMU a constatat următoarele:

În fapt, Petentul ocupa funcția de Director General Administrativ al Universității „Valahia” din Târgoviște din anul 2012, ocupat pe bază de concurs, în conformitate cu prevederile Legii nr. 1/2011.

Potentul contestă, în Sesizarea nr. 83/13.04.2021, faptul că, deși și-a exprimat acordul menținerii în funcția de Director General Administrativ al Universității „Valahia” din Târgoviște, Rectorul instituției de învățământ superior a emis Decizia nr. 1.125/18.12.2020 prin care, luând act de acordul Petentului de a fi menținut în funcția de DGA al Universității, a decis încetarea contractului de muncă al acestuia în privința funcției de conducere deținute.

În esență, Petentul susține că, atâta timp cât câștigase funcția de conducere prin concurs și își exprimase acordul să fie menținut în aceasta, Rectorul nu ar fi avut dreptul să decidă să nu-l mențină în această funcție.

În drept, conform art. 23 alin. (2) din Ordinul Ministrului Educației nr. 4.783/2017, „CEMU constată încălcarea obligațiilor legale de către o instituție de învățământ superior sau de către un membru al comunității universitare pe baza probelor evidențiate de sesizare, a informațiilor

disponibile din surse publice sau furnizate de instituții abilitate și pe baza probelor obținute în mod direct”.

Conform art. 211 alin. (5) din Legea nr. 1/2011, „menținerea în funcție a directorului general administrativ se face pe baza acordului scris al acestuia de susținere executivă a planului managerial al noului rector”.

Conform art. 430 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „hotărârea judecătorească ce soluționează, în tot sau în parte, fondul procesului sau statuează asupra unei excepții procesuale ori asupra oricărui alt incident are, de la pronunțare, autoritate de lucru judecat cu privire la chestiunea tranșată”.

CEMU observă că prezenta cauză a făcut obiectul unei cereri de chemare în judecată în dosarul aflat pe rolul instanțelor judecătorești din România sub nr. 1/120/2021, dosar finalizat prin Decizia Curții de Apel Ploiești nr. 2.541/04.11.2021 prin care a fost respinsă calea de atac a apelului exercitată de Petent împotriva Sentinței Tribunalului Dâmbovița nr. 1.315/29.04.2021.

Curtea de Apel Ploiești a reținut în mod definitiv în Decizia nr. 2.541/04.11.2021 că: „(...) **Curtea urmează a analiza în continuare dacă, simplu acord al apelantului era suficient pentru intervenirea unui nou act adițional. Ori, o atare alegație a părții este rezultatul unei interpretării unilaterale și necoroborate a normelor de drept. Astfel, așa cum rezultă din chiar dispozițiile art. 211 alin. 5 din Legea nr. 1/2011, la care s-a făcut trimitere și în precedent, rolul acordului este acela de compatibilitate cu planul managerial al noului rector, nimeni neputând fi menținut în funcție în contra voinței sale. În al doilea rând, regula instituită de art. 214 alin. 5 din același act normativ este ocuparea postului prin concurs, Președintele Comisiei fiind chiar rectorul”.**

De asemenea, și instanța de fond, a cărei hotărâre a rămas definitivă, a reținut, prin Sentința Tribunalului Dâmbovița nr. 1.315/29.04.2021, că: „deși reclamantul și-a prezentat acordul său pentru susținerea planului managerial al noului rector UVT în mandatul 2020 – 2024, acesta din urmă nu a fost de acord, motiv pentru care nu sunt îndeplinite condițiile pentru o nouă prelungire a funcției, așa cum pretinde reclamantul”.

De altfel, așa cum în mod corect au sesizat și instanțele judecătorești, **susținerea Petentului este absurdă din punct de vedere juridic, întrucât ar echivala cu concluzia că, odată numită o persoană în funcția de Director General Administrativ al unei instituții de învățământ superior, aceasta nu ar mai putea fi niciodată îndepărtată din această funcție decât prin pensionare/deces/alte cauze naturale, iar nu și prin ajungerea mandatului la termen.**

Având în vedere că instanța judecătorească a respins în mod definitiv cererea de chemare în judecată prin care s-a contestat decizia de concediere pentru aceleași motive pe care Petentul le-a

invocat și în fața CEMU, iar CEMU nu a identificat niciun element din care să rezulte încălcarea principiului răspunderii publice, astfel cum este acesta enunțat în art. 124 din Legea nr. 1/2011, raportat la această situație de fapt,

Consiliul de Etică și Management Universitar, cu unanimitate de voturi (8 voturi pentru din cei 8 membri prezenți, 0 împotriva, 0 abțineri), adoptă următoarea

HOTĂRÂRE

cu privire la **Sesizarea nr. 83/13.04.2021:**

Se respinge Sesizarea nr. 83/13.04.2021 ca neîntemeiată.

Pronunțată în ședința CEMU din data de 28.03.2024.

Președintele Consiliului de Etică și Management Universitar

Ciprian-Ion PREDA

